

dog med nogle ændringer af teknisk karakter. Herom udtalte *Ragnhild Andersen* ved lovforslagets 2. behandling bl. a.:

„Det store gode i det kjærbølske lejelovforslag, som nu er mit partis forslag, var først og fremmest bestemmelsen om totalt at slette 1939-grænsen mellem gammelt og nyt byggeri, hvorved der blev generelt huslejestop. Efter dette forslag var ingen grundejerspekulation mulig, ingen spekulation i højere leje mulig, og alle lejligheder ville blive beskyttet mod opsigelse. Det generelle huslejestop og den almindelige beskyttelse mod opsigelse var de hovedkrav, som lejerne havde gjort gældende lige siden 1945. En anden vigtig bestemmelse til beskyttelse af lejerne gik ud på — og går altså i dag ud på — at ophæve § 34, stk. 2, hvorved ågerparagrafferne bliver sat i kraft i fuldt omfang, således at ingen skulle kunne sjakre og lave åger på menneskers behov for en bolig. En tredje vinding var forbudet mod frivillige overenskomster mellem ejere og lejere i bestående lejemål.

Disse hovedbestemmelser gjorde det kjærbølske lejelovforslag til et betydningsfuldt fremskridt. Mit parti fremsætter nu dette forslag som ændringsforslag, fordi det vil være en stor gevinst for lejerbefolkningen at få det gennemført i stedet for det grundejerforslag, som ligger på bordet, og fordi det i den givne situation må være et forslag, der kan samle flere end mit parti og dermed bremse den husleje-forhøjelse, der er sat på dagsordenen her i dag; thi i dag skal det jo vise sig, om det kjærbølske forslag er andet og mere end et socialdemokratisk paradenummer. Vi kommunister kunne med fuld ret have lavet et forslag, der rakte betydeligt videre. Vi kunne have foreslået en lejelov, således som vi kommunister ønsker den skulle se ud, og yderligere have foreslået for det første, at ejerne opretter et vedligeholdelsesfond, som er ufravigeligt og forpligter dem til den indvendige vedligeholdelse, for det andet at der blev gennemført lejerkontrol med brændselsindkøb og med ansættelse af varmemester, og for det tredje, at der blev gennemført forbud mod opsigelse i fremleje-forhold indgået efter den 1. juni 1947. Det er mit partis opfattelse, at disse bestemmelser bør have deres plads i en virkelig lejelov, som vi kommunister mener den bør se ud, og jeg kan sige, at vi agter at vende tilbage til disse spørgsmål. Vi har imidlertid afholdt os fra at stille ændringsforslag i den henseende i dag, fordi vi i den givne situation anser det for vor første pligt at standse den urimelige og umotiverede leje-forhøjelse, et flertal af partierne foreslår i dag, og sætte noget bedre i stedet.“

Efter at det kommunistiske ændringsforslag var forkastet med 93 stemmer mod 5, vedtoges de øvrige ændringsforslag, for en stor dels vedkommende mod kommunisternes stemmer.